

РОЗДІЛ 1

НОВА ПРИГОДА

Другий тиждень липня видався сповненим приємних, загадкових і навіть моторошних сюрпризів.

Ба більше, один із них сколихнув моє серденько.

Спочатку я побачилася з новонародженим племінником; він спав на руках сестри і тільки зрідка прокидався впродовж мого чотириденного гостювання. Одного разу малюк уп'явся темно-синіми оченятами так, мов намагався прочитати мої думки. Як йому вдалося таке утнути, гадки не маю, адже крихітці Джиммі було лише одинадцять днів.

Мама зосталася ще на два тижні в Оул-парку, щоб підсобити моїй сестрі Марджорі, а я вирушила назустріч черговій пригоді, яка розпочалася з першої в моєму житті поїздки автомобілем! (Зізнаюся, мені це більше до душі, аніж наглядати за сплячим немовлям.)

Чоловік Марджорі, Джеймс, придбав новенький «пежо» за кілька тижнів до народження сина. І сьогодні демонстрував свої навички водіння, відвозячи мене до прибережного містечка Лайм-Реджис.

— Сприятливий день, щоб проїхати сорок сім кілометрів, — мовив Джеймс до мами. — Поїздка займе не більше ніж годину. Повернуся до чаювання, якщо потяг Ектора не запізниться. Спочатку ми заїдемо на вокзал в Аксмінстері забрати мого найкращого друга, відтак гайнемо до міста.

Я кинула оком на рядок загадкових датчиків, розташованих трохи вище моїх колін. Джеймс називав це щитком управління. Ці стрілки, що гойдалися навпроти керма, свідчили про швидкість і кількість пального. Власне, дерев'яна панель убезпечувала нас від гуркоту та бризок моторного мастила.

Джеймс дістав із відсіку під сидінням згорнуту мапу й пару шкіряних рукавичок.

— О цій порі року деревина керма нагрівається і вкривається вологою. — Він застібнув заціпки на зап'ястках. — Рукавички допомагають утримувати кермо. — Простягнув мені мапу й завів двигун. Машина покотилася назад, і Джеймс виїхав із двору.

— Ліпше притримуй капелюха, — зауважив він, — інакше злетить. Вітер вирішить, що це подарунок.

Я стягнула капелюха з голови й засунула в кошик з ланчем на задньому сидінні.

І, всміхнувшись, ми рвонули назустріч сліпучому полуденному сонцю.

— Ох, Джеймсе! — вигукнула я, перекикуючи свист гарячого вітру, а потім мовила, доторкнувшись до

дискучої дерев'яної панелі: — *Яка ж краса!* — На його обличчі, осяяному гордістю, промайнув спомин із дитинства. Певне, згадував, яким він був до того, як став лордом Грейсоном. А яким же стане маленький племінник?..

— Цей автомобіль — найпрекрасніша річ у моєму житті, — упівголоса зізнався Джеймс. — Окрім твоєї сестри, звісно.

Я підсунулася, щоб ляснути його по руці.

— Агов! Не зараз, я ж за кермом!

Я рвучко прибрала руку і стиснула мапу, розгорнуту на колінах. Як же безглуздо дражнити людину за кермом машини, що мчить сільською місцевістю швидше за коня!

— Виходить, ти пробудеш у Кемп-Крю чотири ночі сама. Бабуся тільки в п'ятницю приїде до міста, — почав Джеймс. — Тобі не лячно лишатися без сім'ї?

— Ектор буде зі мною, тож я спокійна, — відповіла я. Хоча ніколи раніше не ночувала в наметі. Напевно, це трохи незвично. Втім, такий досвід викликає неабияку цікавість.

— Ще жодна Мортон не спала в наметі, — зауважив Джеймс. — Ні твоя сестра, ні мати, ні бабуся Джейн. Ось це справжнє досягнення. А якщо візьмешся за пошуки рідкісних скам'янілостей, можеш сміливо претендувати на унікальну наукову роботу!

— Особливо зараз, коли можна відкопати щось цікавеньке, — відповіла я. — Наприклад, останки істоти, якої ще світ не бачив.

— Живемо у визначному часі, — погодився Джеймс. — Колись ми й гадки не мали, що місіс Бленнінгем-Крю натрапить на таку приголомшливу знахідку. Зазвичай відкриття залежать від випадковості та везіння.

— Випадковість і везіння — запорука справжніх відкриттів, — погодилась я.

Джеймс усміхнувся:

— А ти зацікавилась, еге ж? Маю пропозицію, щоби ти спрямувала свою допитливість на щось значно цікавіше за мерців, розумієш? На зустрічі губернаторів щодо питань музею прозвучала ідея захочувати до науки юнацтво — і я відразу ж вирішив запропонувати це вам з Ектором.

— Не було балачок про те, що я дівчинка? — запитала я.

Джеймс на хвилюк вдав, що зосередився на дорозі, хоч там навіть миша не пробігла.

— Знаєш, — помовчавши, сказав Джеймс, — є певні переваги бути лордом Грейсоном і членом ради директорів. Я запропонував Музею природознавства ввійти у двадцяте століття, даючи змогу дівчатам вивчати науку. Ти дещо схильна до експериментів, правда ж? Крокуєш уперед, і всяке таке.

Ну що ж. Я завжди вміла за потреби чемно поводитися, а Ектор ввічливий, як вікарій у неділю.

— Тобто хочеш сказати, що мені не можна тебе підводити, — зронила я.

— Нізачо, — відповів Джеймс. — Без усіяких на те підстав, — мовив у звичайній для нього манері. — Я глибоко переконаний, що ти знайдеш спільну мову з хлопцями, зокрема з Ектором та двома іншими. Уряд створив Лігу юних науковців. Вони навіть придумали...

— Гасло, — перебила я. — Ти вже говорив. Я запам'ятала: «Дітлахам про наукові скарби розкажи, цікавість до таїн Землі збережи». Правильно?

Джеймс кивнув.

— Професор Бленнінгем-Крю та його дружина користуються неабиякою репутацією серед дослідників, — зауважив він. — Сподіваюся, що це, це... як воно там називається, допоможе їм здобути статус королівської родини, що досліджує скам'янілості. Якась водяна ящірка... інк-щось-там... не пам'ятаю.

— Іхтіозавр, — підказала я. Джеймс зачитував нам листа від друга, містера Еверетта Тобі, члена команди Кемп-Крю.

— Бачиш? — озвався він. — У тебе талант.

— Отже, ти домовився, щоби ми з Ектором приєдналися до Ліги юних науковців, і запропонував шкільному приятелеві стати фотографом, і...

— Ні, ні, я не причетний до цього, — заперечив Джеймс. — Це Еверетт повідомив мені про Бленнінгемів-Крю. Він малював та фотографував матеріали під час розкопок. Справжній митець.

— Як він цього навчився?

— Ще хлопчиськом малював у школі. Карикатури, натюрморти, сніданки — усе, що траплялося на очі. Він народився за кордоном, його батько керував британським аванпостом. А мати походила з Марокко. Там і познайомився з нею містер Тобі і несподівано для себе одружився. На жаль, вона рано померла, і батько перевіз Еверетта до Англії.

Я зрозуміла, що саме з цієї причини Еверетт мені імпонує. Мій тато помер рік та шість місяців тому. Згадую, як щодня говорила йому: «Привіт, татку». Думаю про нього, коли намажую тост медом, рахую гроші або спостерігаю, як мама розчісує волосся. Цікаво, що б він

сказав на мою поїздку автівкою? Що буду досліджувати скам'янілості й ночувати в наметі з незнайомцями? Як же багато речей, про які він ніколи не дізнається!

— Ми встигаємо? — запитала я. Ніс і щічки вже поколювало від сонця та вітру.

— Ще купа часу. — Джеймс потягнувся до мапи. — Не дай мені збитися зі шляху.

Протягом життя мені не випадало багато нагод подорожувати з мапою, однак це припало до душі. Простіше кажучи, я стала птахом. Зненацька світ розкинувся кудись далеко-далеко, куди дівчинка на ім'я Еггі навіть не сподівалася зазирнути. Лінії та цятки на папері набули значення, яке затьмарювало будь-які слова, варто лише поглянути на них згори. Я майстерно вказувала дорогу водію, мої крила майорили то тут, то там, а кінчик пальця вимірював кілометри.

Червона цегляна будівля залізничного депо в Аксміністері нагадувала імбирний пряник, залитий глазур'ю. Джеймс припаркувався, і ми вилізли з автівки. Мої ноги, та й узагалі все тіло, дещо тремтіли після тривалої поїздки.

— Приємно хоч хвильку не кричати, — зауважив Джеймс. — Щось ти трохи підпеклася, Еггі. Надягни капелюх, поки стоїмо. Твоя мама дасть мені прочухана, якщо твої щічки забарвляться ластовинням.

— Коли прибуде потяг? — запитала я.

Джеймс вийняв годинник:

— Гадаю, за чверть години. Погляньмо, що там Кук спакував на обід. Я вмираю від спраги. — Він витягнув із кошика пляшку лимонаду та згорток сандвічів з огірками, посипаних кропом із городу в Оул-парку. Я загорнула один для Ектора: він завжди мов із голодного краю.

— Котра година? — запитала, коли перекусили.

— Ось-ось прибуде, — констатував Джеймс. Ми пройшлися вздовж перону й привіталися з носильником, який чатував у затінку.

— О, поглянь! — Стіну вокзалу прикрашав яскравий плакат із собакою, який стояв на задніх лапах, у нашійнику з рюшами. — На цьому тижні до Лайм-Реджиса приїжджає цирк!

**КЛОУНИ ТА
АКРОБАТИ!**

**СОБАКИ БУДУТЬ
ТАНЦЮВАТИ!**

ВЕЛОСИПЕДНІ ТРЮКИ!

ЗНАМЕНИТИЙ ВОГНЕЇД!

**СЛЛОВИЙ НОМЕР
НАЙСИЛЬНІШОЇ ЛЮДИНИ
У СВІТІ!**

← ІНШІ РІДКІСНІ ТА ДИВОВИЖНІ ВИДОВИЩА →